

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Fylke:

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Emne: Transport av hoi

Bygdelag:

Oppskr. av: Sjur Sausem

Gard:

(adresse):

Grodheim P.O

G.nr.

80

Br.nr.

1 og 3

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

- Delvis - samt -

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

etter opplysning av Ole Hansen Røis 1864
- og Kristian Evensen/Skarpstuf. 1859

SVAR

1. Høiet blir nu overalt kjørt ihús med hest. Den som ingen har får så godt som alltid høiet.

Utmarksstøtter finnes ikke her. Har heller ikke vært brukt.

2. Den tid húsmannspladsene var alen. — de x nu så godt som alle nedakt — blei ~~de~~ nok ~~for~~anger en gang høiet båret i hús ad hús, naanen eller kausk^{ar}kjeringer hans når i vest sto en over lue, og det ikke var råd å få hest fram. nu på gården. —

De bar da høiet ihús i Peip —
- kauspe-lau med isak hal —
Peiphal — laget av linen — strømt
av jern. —

De bar over skuldrene — Barne hjælp nok til så godt de kunne. —

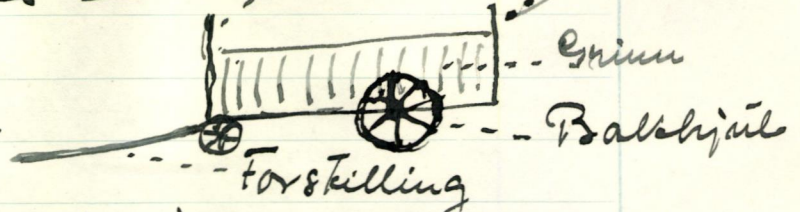
Her x jo på flatlandet, og frilltør blei nok enkelte ganger brukt som fraktmiddel, men det var ingen særskilt konduktør. —

3. - Postfalle -

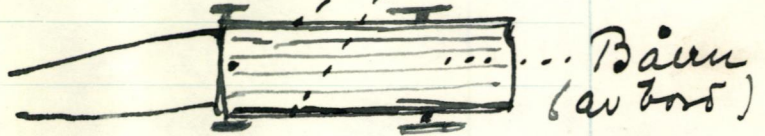
Franker

Balker

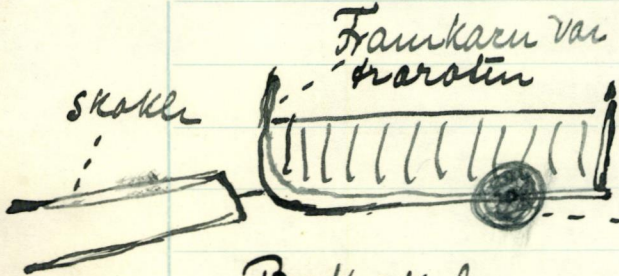
4. "Höislac"

slik som den brukes idag - og har vært brukt sist 75 år. - Arrene

Før, over 80 år siden brukes höislac av en noe annen konstruksjon

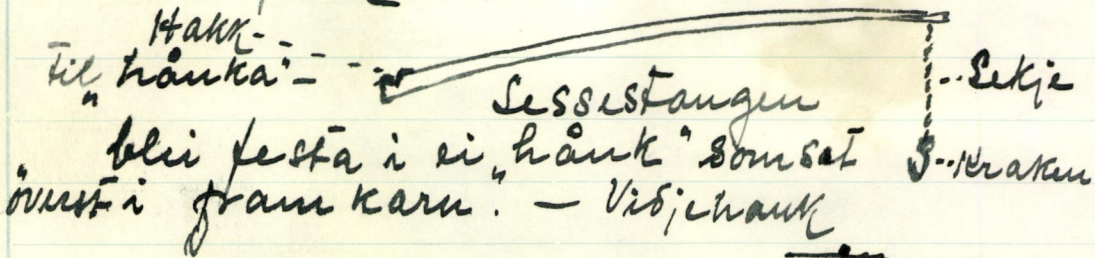

Arrene lags av en rotstokk med rotgren

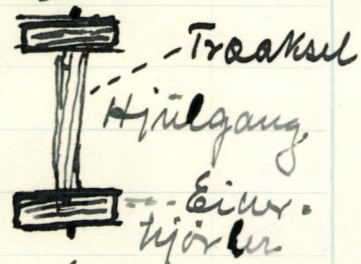
Trachjel lags av en av sagt klibbe

Bakakslen av fra. Trachjere "Kjiri" brukt som kverting

Trachjellene var belagt med tjørle, av eide mot slitasje og for å hindre at de sprak.

Navnet höislac er nok en levning fra denne tid.

Höislac brukes sjelden (tykk l.) til annet en kjøring av höi eller græs (kon). Treskoningen som i gammel tid blei brukt i sommerkortia var da et alu. transport.

middele. - Om vinteren slæ -
med det meste jernskoring. -

Veien var for ca. 100 år siden helt
sludsig her, men nogen regel for
hvas slags redskap en ^{kjører} slætte brukte
på fælles gårdvei f. eks. fantes ikke
her. Derimot skulle ingen sommers
dis kjøre med fraskoring på offent-
lig-veier. -

Et alm. hælslas veie om lag
300 kg. om løses nok de som er meget
tyngde. -

Nogen regel for støvelsen av
siden lass var det ikke; - men
oprakt, - spildhåret etter side
mule som blei lassa, skulle ligge
rett igjen på jorden, - eller
dårlig avling resten ~~av~~ -

Den foran nevnte gamle hælslæ
var en mellomting mellom slæ
og vogn, - Det virket som slæ
(slæping) foran - vogn (hjul) bak.

Spenn 6 og 7 bortfaller. Da her ikke
finnes fælledått eller utmarks-
slått, - har heller ikke eksistert
et svidt noen veit. -

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

adr. NORSK FOLKEMUSEUM

BYGDØY

176

